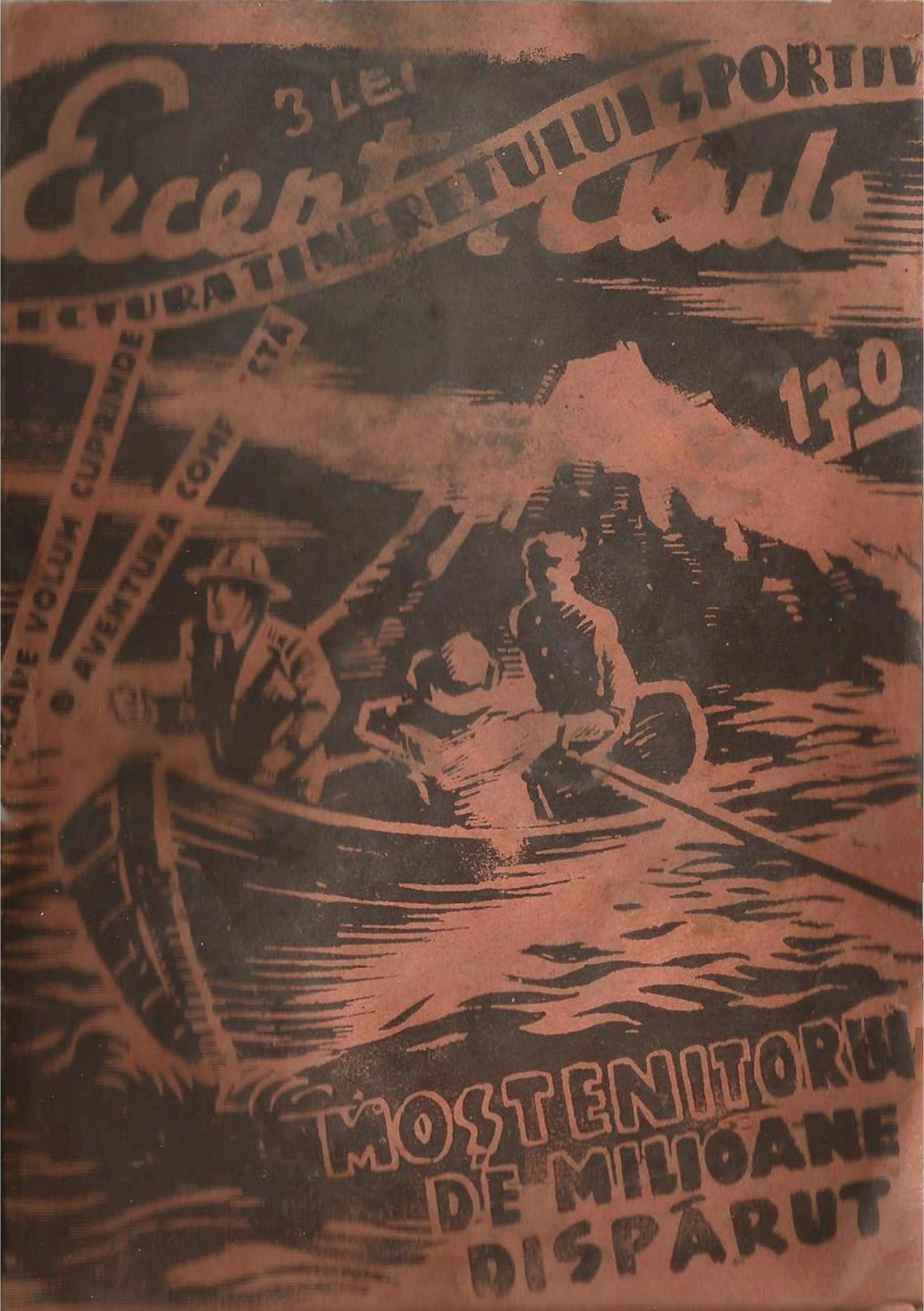
3 LEI
Excentricul
LECTURA TINERETULUI SPORTIV
CARE VOLUM CUPRINDE
O AVENTURA COMP CTĂ
170
MOSTENITORUL
DE MILIOANE
DISPĂRUT

MOSTENITORUL DE MILIOANE DISPARUT

Colectia: Noul Excentric Club
Nr. 170

CUPRINS

Prefaţă...3
I. Dispariţia lui James Spencer..5
II. Pe insula vulcanică..15
III. Surprize..18

Prefaţă

Percy Stuart, un tânăr american, foarte bogat, independent şi manierat, maestru în toate sporturile, dorea să fie primit ca membru în renumitul «Excentric Club«.

Dar Percy Stuart nu reuşi mult timp să-şi ajungă ţinta, deoarece statutele clubului prevedeau în mod expres, că nu pot fi primiţi decât 197 de membri.

În afară de această, Percy Stuart avea un duşman de moarte în baronetul Mac Hollister, care căuta, fără cruţare şi prin toate mijloacele, să îngreuneze primirea tânărului american ca membru al clubului.

Totuşi Percy, pătrunzând cu forţa în sala de şedinţe a clubului, obţinu să se admită pentru dânsul o excepţie a statutelor.

S-a pus însă condiţia ca Percy Stuart să rezolve un număr de probleme, propuse de conducerea clubului, număr echivalent cu membrii clubului, adică: 197.

Rezolvarea fiecărei din aceste probleme pune la o grea încercare forţa fizică şi spirituală a lui Percy energia sa, precum şi amorul său propriu.

Percy Stuart semnă condiţiunile, primind apoi de la mister William Spencer, preşedintele clubului, o scrisoare, care conţinea prima problemă. Imediat după rezolvarea primei însărcinări, i se înmâna o altă scrisoare conţinând cea de a doua misiune.

....

S-au succedat apoi şi alte însărcinări. Iat-o pe cea de 170-a:

«Percy Stuart e însărcinat să descopere locul unde se află emigrantul James Spencer, care a plecat de 12 ani spre mările sudice, fără ca de atunci să se mai ştie ceva despre el.

Dacă James Spencer a murit, Percy va trebui să clarifice împrejurările în care şi-a găsit moartea«.

«Excentric Club«.

I. Dispariţia lui James Spencer

După ce-şi dusese la bun sfârşit cea de a 169-a însărcinare, dată de clubul Excentric, şi pentru a cărei rezolvare fusese nevoit să viziteze insula Booby, renumitul sportsman american Percy Stuart telegrafie căpitanului Hayes, un bun prieten al său, rugându-l să se îndrepte spre această insulă cu vaporul său, «Mary Ann«, deoarece intenţionează să se întoarcă şi el în America.

După două zile, vaporul «Mary Ann« ancoră în micul port al insulei Booby.

Căpitanul Hayes aflând din partea lui Percy Stuart că populaţia insulei, alcătuită în majoritate de chinezi, se află în plină fierbere, din cauza arestării celui mai influent bogătaş chinez de acolo, sfătui pe tânărul sportsman să pornească imediat la drum, deoarece echipajul vasului său se compune în cea mai mare parte din malaiezi, care ar putea fi instigaţi şi ei la revoltă de către compatrioţii lor de pe insulă.

Percy se declară de acord, iar vasul «Mary Ann« îşi ridică ancora şi porni la drum. După o zi de călătorie, pe când Percy se afla în societatea căpitanului Hayes şi cârmaciului Trade, se anunţa, de către marinarul observator, apariţia unui vas străin. În câteva minute vasul acesta se putea foarte bine desluşi. De pe bordul lui, fu lansata o barcă, care porni spre vaporul «Mary Ann«.

Căpitanul Hayes se ridica în picioare.

— Mi se pare că e barca cu motor a vasului poştal!» spuse el.

Percy tresări.

— Ah, foarte bine! Poate că-mi aduce vestea pe care o aştept cu atâta nerăbdare.

Până acum, Percy nu povestise absolut nimic căpitanului Hayes, în privinţa noii însărcinări, pe care o primise din partea clubului Excentric. Căpitanul credea că renumitul sportsman intenţionează să se întoarcă la New-York.

După ce barca ajunse lângă vapor, fu lăsată o scară de frânghie, pe care se urcă un marinar străin. Acesta ţinea în mână o hârtie albastră.

O telegramă guvernamentală pentru mister Percy Stuart! spuse el.

Tânărul american luă telegrama şi o deschise. Ea avea următorul conţinut:

> «Nici persoana şi nici insulele asupra cărora cereţi informaţii nu ne sunt cunoscute. Am cerut relaţii telegrafice autorităţilor din regiunea indicată. Dar nu am primit niciun răspuns precis. Regretăm deci că nu vă putem servi.
>
> Guvernatorul«.

Foarte decepţionat, Percy Stuart întinse telegrama căpitanului Hayes.

— Poftim, citeşte-o şi d-ta! Conţinutul acestei telegrame constituie o mare decepţie pentru mine şi îmi îngreunează enorm însărcinarea primită!

Căpitanul citi telegrama, iar apoi o puse pe masă, ridicând din umeri!

— Habar nu am de sensul acestei telegrame, mister Stuart!

— Cred şi eu! Dar vei înţelege imediat totul, dacă te voi

pune în curent cu noua însărcinare pe care mi-a dat-o clubul Excentric.

Spunând aceasta, Percy îşi scoase din buzunarul hainei un plic, care purta antetul şi stampila clubului Excentric din New-York. Apoi, el scoase din plic o misivă, care avea următorul conţinut:

> «Percy Stuart e însărcinat să descopere locul unde se află emigrantul James Spencer, care a plecat de doisprezece ani spre mările sudice, fără ca de atunci să mai afle ceva despre el.
>
> Dacă James Spencer a murit, Percy va trebui să clarifice împrejurările în care şi-a găsit moartea.
>
> Excentric-Club«

Căpitanul Hayes continuă să clatine nedumerit din cap.

— Cine e acest James Spencer şi pentru ce trebuie să-l cauţi tocmai pe el?

— Îţi voi explica imediat, căci, de fapt, acesta e motivul pentru care te-am chemat în portul insulei Booby. James Spencer era cel de al doilea fiu al lordului Thorncrost, cunoscutul milionar, care a murit acum cincisprezece ani. Conform legii, moştenirea revenea fiului cel mai mare. Dar cum a murit şi acesta într-un accident de vânătoare, întâmplat după scurt timp, moştenitorul imensei averi a rămas James Spencer, căruia îi revenea şi titlul de lord. Dacă voi reuşi să-l găsesc, înseamnă că voi face o faptă bună.

— Hm, înţeleg acum foarte bine rostul însărcinării pe care ţi-a dat-o clubul Excentric. Cred însă că îţi va fi foarte greu să găseşti pe acest James Spencer deoarece, după cum rezultă din telegrama guvernatorului, autorităţile nu ştiu absolut nimic nici despre el şi nici despre locurile pe unde s-a dus.

Percy îşi aprinse clin nou o ţigară.

— Fireşte că însărcinarea pe care am primit-o e foarte

grea! Totuşi, am speranţa s-o pot duce la bun sfârşit. De altfel, cunosc personal pe James Spencer.

— Ah, atunci se schimbă situaţia! Dar te rog să-mi povesteşti tot ce ştii despre el, mister Stuart!

— O parte din studiile mele, dragă Hayes, le-am făcut în Anglia. Acolo, am fost coleg de studii cu James Spencer, într-un pension. Apoi, am urmat amândoi cursurile Universităţii. Îmi aduc perfect aminte de înfăţişarea lui, de părul său blond şi de ochii săi albaştri.

— Hm, dar asta nu ajunge, ca să recunoşti pe cineva după atâţia ani. Dacă nu ştii şi alte amănunte asupra călătoriilor lui James Spencer, atunci mă tem că însărcinarea d-tale va rămâne nesoluţionată!

— Totuşi, trebuie să încerc! De altfel, mai ştiu şi alte amănunte asupra lui James. Imediat după terminarea studiilor sale universitare, el s-a îmbarcat pe vaporul «Queen Emma«, plecând spre Australia sau spre mările sudice. Vroia să-şi încerce acolo norocul, deoarece se răspândise zvonul, că s-au descoperit mine de aur pe cel de-al cincilea continent. A mai fost atras şi de ştirile că populaţia unor insule mici din mările sudice s-a îmbogăţit de pe urma comerţului cu perle. Iată de ce, dragă Hayes, am apelat la ajutorul d-tale. Cunoşti foarte bine această regiune şi, dacă nu mă înşel ştii bine ce s-a întâmplat cu vaporul «Oueen Emma«!

Căpitanul Hayes îşi scoase pipa din gura. Iar, apoi se uită trist la Percy Stuart.

— Pasagerii acestui vapor dorm cu toţii în fundul mării! răspunse el.

Percy se uită surprins la căpitanul Hayes.

— Vaporul acesta a naufragiat? întrebă el.

Căpitanul dădu din cap.

— Da, da! Dar dacă vrei să afli amănunte mai precise asupra acestei nenorociri, întreabă pe cârmaciul meu Trade, care acum doisprezece ani, a fost în serviciul vasului «Queen Emma«. O să-ţi povestească multe

lucruri, care te pot interesa.

Trade se apropie tocmai din nou de masa celor doi. Auzind ultimele cuvinte ale căpitanului, el îşi duse mâna la frunte şi interveni în discuţie:

— Nu voi uita niciodată nenorocirea de atunci! În noaptea aceia, mi-a încărunţit părul. Din echipajul vaporului, numai eu am putut să mă salvez. În ce priveşte pe pasageri, numai unul din ei a scăpat cu viată!

Căpitanul Hayes deveni curios.

— Aşa? Numai unul a scăpat, cu viaţă? Lucrul acesta îl aud pentru primă oară. Povesteşte-ne te rog tot ce ştii despre naufragierea vasului »Queen Emma».

— Bine, va voi satisface dorinţa, dar ţin să vă spun că dacă n-ar fi vorba de o însărcinare dată lui mister Stuart, aş prefera mai bine să tac. Hotărârea aceasta am luat-o din ziua nenorocirii, iar timp de doisprezece ani nu am povestit nimănui cele întâmplate. Astăzi însă, cred că pot să vorbesc. Poate ca amănuntele mele vor contribui la rezolvarea misiunii pe care o are mister Stuart.

Percy deveni nerăbdător.

— Te rog să vorbeşti clar şi desluşit, mister Trade! Amănuntele d-tale mă interesează enorm.

— Ei bine! Mi se pare, mister Stuart, că am cunoscut pe omul pe care-l cauţi acum. Dar el era ... un criminal!

Percy sări în picioare.

— Asta e imposibil!

— Ba spun adevărul! E mai bine totuşi să povestesc amănunţit cele întâmplate.

Cârmaciul îşi aprinse pipa, iar apoi continuă:

— «Queen Emma« era în vapor cam mic, dar foarte masiv construit. Am plecat din Europa cu câteva sate de pasageri pe bord. Destinaţia noastră era portul Sidney.

Am parcurs destul de bure strâmtoarea Torres, iar a doua zi urma să ancorăm la Coocktown, unde trebuia să debarce câţiva pasageri. Printre aceştia, se afla şi un tânăr preot, care din Coocktown urma să plece spre

Moresby, unde i se încredinţase conducerea unei scoale misionare.

Pe la miezul nopţii însă, a izbucnit o puternică furtună, din cauza căreia s-a defectat şi una din maşinile vaporului. Cum furtuna continua cu furie, n-a fost imposibil să reparăm maşinale.

Tot din cauza uraganului, n-am putut lansa, bărcile de salvare. Echipajul şi pasagerii, care s-au urcat pe bord pentru a se folosi de bărcile de salvare, au fost pur şi simplu măturaţi de furia valurilor, care inundau puntea. S-au înecat cu toţii. Eu m-am încleştat de un stâlp rupt al vaporului, iar valurile m-au purtat timp de câteva ore. În cele din urmă am fost pescuit, în nesimţire de oamenii de serviciu ai farului Lihouriff...

În dimineaţa celei de a doua zile, când mi-am revenit în simţiri, câţiva funcţionari guvernamentali, de pe un vapor care ancorase în fata farului, mi-au propus să mă îmbarc pe vaporul lor, care va porni la locul naufragiului, pentru a face unele încercări de a scoate la suprafaţă un mare transport de aur, pe care vasul Queen Mary trebuia să-l ducă la Sidney.

Despre acest transport n-a ştiut nimeni din echipajul vaporului nostru, iar eu am aflat lucrul acesta abia din gura ofiţerului guvernamental.

Cum eu eram singurul supravieţuitor al echipajului, mi s-a cerut ca, în schimbul unei sume de bani, să mă îmbarc pe vaporul guvernamental, pentru a indica precis locul unde s-a produs naufragiul.

După alte două zile, m-am îmbarcat pe vaporul guvernamental. Dar în momentul în care acesta era să-şi ridice ancora, marinarul observator a anunţat apropierea unei bărci a guvernului. În barcă se afla un ofiţer, însoţit de un domn grăsuţ şi de statură mică. Amândoi s-au urcat pe bordul vaporului nostru, iar căpitanul i-a primit în cabina sa. Cum ferestrele acestei cabine erau deschise şi cum eu mă găseam în apropiere, am auzit tot ce s-a

vorbit înăuntru. Domnul de statură mică era un oarecare, mister Black, mare bijutier din Londra. El a comunicat căpitanului că tovarăşul său de afaceri călătorise cu vaporul naufragiat »Queen Emma», având asupra sa o colecţie foarte preţioasă de diamante.

Tovarăşul bijutierului se numea mister Brown şi-mi era foarte bine cunoscut, căci călătorise în cabina Nr. 10, împreună cu tânărul preot, care vroia se plece la Moresby.

Mister Black a făcut apoi căpitanului propunerea ca, odată cu încercările pentru scoaterea la suprafaţă a stocului de aur, depozitat într-una din cabinele de oţel ale vaporului naufragiat, să fie căutat şi cadavrul fostului său asociat, întrucât avuse asupra lui o servietă de piele, în care se aflau diamantele preţioase. Pentru serviciul acesta, mister Black s-a arătat dispus să plătească o parte din cheltuielile de explorare.

Reprezentantul guvernului şi căpitanul vaporului au accentuat această propunere. Apoi, am fost chemat şi eu în cabină, pentru a da unele relaţii. Fireşte, am spus tot ceea ce ştiam în privinţa lui mister Brown. Călătorise în cabina No. 10 împreună cu tânărul preot, iar în cursul călătoriei, avusesem prilejul să-l văd de mai multe ori pe bordul vasului.

Pricepându-mă în meseria de scafandru, m-am oferit să mă scobor în fundul apei, până la vasul naufragiat, pentru a scoate la suprafaţă servieta, în care se afla colecţia de diamante. Căpitanul s-a declarat de acord, iar mister Black mi-a promis o frumoasă recompensă.

Am plecat la locul naufragiului, unde totul s-a desfăşurat în cea mai bună ordine.

Îmbrăcat într-un costum de scafandru, prevăzut cu toate aparatele necesare, mi-am dat drumul în fundul mării, iar apoi am intrat de-a dreptul în salonul principal al vaporului. Aici, mi s-a înfăţişat în faţa ochilor un tablou sinistru. Salonul era plin de plante şi mici animale

acvatice, iar printre ele pluteau cadavrele în descompunere ale pasagerilor. M-am îndreptat apoi spre coridorul unde se aflate cabinele. Aproape toate uşile cabinelor erau deschise. Numai uşa cabinei Nr. 10 era închisă. După oarecari sforţări, am reuşit s-o deschid, dar când am intrat înăuntru, am rămas îngrozit. Se aflau acolo două cadavre, iar lângă ele o servietă de piele de crocodil. La început, n-am dat nici o importanţă servietei, în care, după cum îmi închipuiam, trebuia să se afla preţioasa colecţie de diamante. Privirile mi-au fost atrase numai de cele două cadavre, iar părul mi s-a ridicat măciucă în cap. În unul din cei doi morţi, am recunoscut pe mister Brown, cu toate că avea fata complet desfigurată. L-am recunoscut însă după costumul său albastru cu dungi albe, pe care-l purtase în ziua naufragiului. În pieptul său se afla înfipt un pumnal lung. Deci, omul fusese asasinat. Se luptase însă cu ucigaşul, căci mâinile îi erau încleştate de gâtul acestuia. Cu ultimele puteri, reuşise să-l sugrume, înainte ca acesta să-şi fi putut însuşi servieta cu conţinutul ei preţios. Probabil că amândoi şi-au găsit moartea înainte de naufragiul vaporului.

După ce mi-am revenit din buimăceală, mi-am dat scama că, în cabina aceasta, care fusese ocupată în ziua naufragiului numai de mister Brown şi de tânărul preot, se mai afla acum şi un străin. În ce priveşte pe preot, n-am găsit nicio urmă a lui. I-am căutat cadavrul în salonul de fumat şi în celelalte încăperi, dar nu l-am găsit. Mi-am închipuit deci că, în noaptea naufragiului, s-a urcat pe bordul vaporului şi că a fost luat de valuri.

M-am întors apoi în cabina No. 10, de unde am luat servieta de piele. După aceasta, am dat semnalul ca să fiu ridicat sus. Fireşte ca relatările mele au stârnit mare senzaţie. Funcţionarul guvernamental însărcinat cu ancheta a încheiat un proces verbal. Mister Black a rămas profund impresionat de tragicul sfârşit al ostului său

asociat. Am fost întrebat apoi dacă nu cumva cunosc pe asasin. Am răspuns însă negativ, deoarece nu-l recunoscusem, figura lui fiind complet descompusă. Cum însă era absolut necesară stabilirea identităţii criminalului, m-am coborât din nou în fundul mării, pentru a aduce la suprafaţă hainele asasinului.

Lucrul aceste nu-mi era prea plăcut, dar n-am avut încotro. În cele din urmă, am adus pe bord hainele asasinului. Ele au fost cercetate de căpitanul vaporului şi de către reprezentantul guvernului. Într-un buzunar s-a găsit un portmoneu, din care s-au scos unde documente revelatoare. Ele edificau identitatea cadavrului. Asasinul nu era altul decât omul pe care-l caut acum, mister Stuart. Era James Spencer!

Urmă o tăcere, profundă. Apoi, Percy spuse:

— Nu, asta e imposibil! Nu ştiu nimic precis despre James Spencer, dar îi cunosc caracterul încă de pe timpul când eram colegi de studii.

Dar Trade clătină din cap.

— O eroare este exclusă. Eu personal am scos la suprafaţă hainele mortului, în buzunarele cărora se aflau documentele lui James Spencer.

Percy Stuart se plimbă neliniştit, în sus şi în jos. Apoi, se adresă din nou cârmaciului:

— Spuneai şi de un al doilea supravieţuitor. Ce s-a întâmplat cu acesta, Trade?

— Ah, da; era cât pe ce să uit de omul acesta. Cel de al doilea supravieţuitor a fost preotul de care v-am vorbit. La început, credeam că eu eram singurul supravieţuitor al naufragiului. Dar când vaporul guvernamental a ancorat în portul Cooktown, am avut o surpriză. Câţiva pescari salvaseră viata unui naufragiat, care fusese găsit încleştat de un stâlp şi purtat de valurile mării. Fiind transportat la prefectura din Cooktown, i s-a stabilit identitatea, din documentele pe care le avea în buzunarul hainelor. Era preotul Josua Mall. El a fost internat într-un

spital, deoarece avea febră. Medicii nu mai sperau să-i salveze viata. Totuşi, el s-a însănătoşit.

— Preotul Josua Mall e în viaţă? întrebă curios Percy Stuart.

— Da! După alte şase luni, când vaporul pe care fusesem angajat a ancorat în portul Cooktown, m-am dus din nou la spital, pentru a mă interesa de soarta preotului. Acolo, am aflat că Josua Mall s-a făcut sănătos şi că, de patru săptămâni, plecase spre insula Moresby. Asta e totul ce ştiu despre el.

Percy zâmbi.

— Mi-ai povestit un roman întreg, Trade!

— Da! Dar ce vrei să faci acum?

— Voi pleca imediat spre insulele Papua. Iar, de acolo la Moresby, pentru a vizita pe preotul Mall. Căpitane, te rog să iei direcţia spre Papua.

II. Pe insula vulcanică

Vaporul «Mary Ann« se îndreptă cu mare viteză în direcţia indicată de Percy Stuart.

Cea mai mare parte din drum fu parcursă în bune condiţii. Căpitanul Hayes se afla pe puntea de comandă, iar lângă el stătea Percy Stuart. Bine dispus, renumitul sportsman spuse;

— Cred că vom ajunge chiar în seara aceasta în portul Papua.

— Mă tem că vom avea furtună, răspunse el.

Şi, într-adevăr, barometrul indica furtună. După o oră, se dezlănţui un adevărat uragan. Marinarii malaiezi primiră comenzile căpitanului, pe care le executară imediat.

Apoi, căpitanul se uită pe hartă şi spuse:

— Ne aflăm în apropierea Insulei vulcanice Kirviral.

După o oră de călătorie anevoioasă, începu să se vadă fumul ce ieşea din craterul vulcanului de pe această insulă. Cum furtuna devenea din ce în ce mai puternică, vaporul avea nevoie de un refugiu. În cele din urmă, vasul se adăposti într-un mic golf al insulei vulcanice, unde era întrucâtva în siguranţă.

Căpitanul dădu ordine pentru efectuarea serviciului de bord pe timpul nopţii iar apoi se coborî în cabina sa, unde luă masa cu Percv Stuart şi cu Trade.

Percy se adresă, căpitanului:

— Marinarii d-tale malaiezi nu-mi prea plac! Văd că tot şoptesc printre ei. Mi se pare că ne pun la cale o surpriză!

— Vom căuta să fim precauţi! răspunse Hayes. Ştiu prea bine că în toţi aceşti malaiezi clocoteşte sânge de piraţi. Situaţia noastră critică din prezent le oferă tentaţia de a încerca să intre în posesia vasului, pentru ca apoi să facă piraterie. Te rog să aduci armele, Trade, ca să le avem în cabina noastră!

Trade se conformă şi aduse câteva puşti, precum şi muniţiile în cabina căpitanului. Noaptea trecu în linişte.

În zorii zilei, după ce furtuna trecuse, se putea vedea foarte bine ţărmul insulei. Pe deasupra vaporului zburau tot felul de pasări exotice. Percy făcu propunerea să meargă pe ţărm, pentru a întreprinde o mică vânătoare. Tirade se declară de acord. Căpitanul avu oarecari şovăieli, dar în cele din urnă se asocie şi el propunerii lui Percy.

— După cum văd, malaiezii s-au liniştit, spuse Percy. De altfel, e bine că avem armele asupra noastră.

Fu lansată o barcă, în care se urcară cei trei inşi. Barca se îndreptă spre ţărm. Acesta nu era decât lava uscată a vulcanului.

— Ei drace! exclamă Percy,

— Ce s-a întâmplat? întrebă Hayes.

— Pământul pe care călcăm e fierbinte! Simt căldura prin tălpile ghetelor.

Ei porniră totuşi mai departe, spre mijlocul insulei. Deodată, văzură cum ţâşneşte din vulcan o trombă înaltă şi neagră. Percy înţelese că vulcanul se află în erupţie. Cei trei inşi se întoarseră în goană spre barca de la ţărm. Dar când ajunseră acolo, căpitanul strigă disperat:

— Malaiezii! Mi-au răpit vaporul!

Şi, într-adevăr, «Mary Ann« îşi ridicase ancora, părăsind micul golf, cu mare viteză.

După câteva minute, vaporul dispăru din raza de vedere a celor trei de pe insulă. Căpitanul se aşeză pe o piatră de lângă ţărm, cuprins de disperare. În momentul următor, se auzi o puternică bubuitură subterană, iar

pământul începu să se clatine.

Percy fu primul care-şi reveni din buimăceală.

— Trebuie să ne urcăm repede în barcă, deoarece vulcanul se află în erupţie!

Cei trei inşi săriră în barcă. Dar valurile deveneau tot mai mari şi mai sălbatice, cu toate că nu sufla niciun pic de vânt. O ploaie de cenuşă întuneca tot cerul.

— Suntem pierduţi! strigă căpitanul.

Şi, într-adevăr, acesta fu ultimul cuvânt pe care-l putu spune, căci imediat apoi barca se răsturnă.

III. Surprize

Poftim, mai trage o înghiţitură de rom, căpitane Hayes! Aşa, mai bea puţin, iar apoi vei fi complet restabilit. Aşa, iată că deschide ochii!

Hayes deschise ochii, uitându-se surprins în jurul său. El se afla într-o cabină curată, prin a cărei ferestre pătrundeau razele soarelui. Lângă patul său, se afla aplecat un ofiţer al marinei australiene şi un medic. Hayes îi cunoştea pe amândoi.

— Doctore Wedmoore şi d-ta, locotenente Gayes! Vasăzică n-am murit?

— N-ai murit, dragă căpitane! Eşti viu şi sănătos, ca şi tovarăşii d-tale. Te afli pe bordul vaporului guvernamental »Queensland». Te-am pescuit pe d-ta şi pe tovarăşii d-tale în apropierea insulei vulcanice Kirvirai, într-o ploaie de cenuşă. Barca vi se răsturnase şi v-aţi agăţat toţi trei de ea. Probabil că v-aţi apropiat prea mult cu vaporul «Mary Ann« de vulcanul care era în erupţie. Ei, cum te simţi, căpitane?

Hayes se ridică brusc din pat. Numele vaporului său îi reaminti cele întâmplate.

— Vaporul meu... piraţii... malaiezii. Trebuie să-i urmăriţi neapărat!

Dar locotenentul îi puse mână pe umăr, liniştindu-l.

— Am aflat de la mister Stuart cele întâmplate. Te rog să ai încredere în noi. Curând, vei fi din nou în posesia vaporului d-tale. Comandantul nostru a şi luat măsurile de urmărire, comunicând cele întâmplate, prin telegrafie fără

fir, tuturor vapoarelor aflătoare în marea australiană.

Căpitanul Hayes oftă din greu şi se întinse din nou în patul său.

Între timp, Percy Stuart veni în cabina căpitanului.

— Vrei neapărat să te duci la Moresby, mister, Stuart? îl întrebă acesta

— Da, neapărat! Doar acesta e scopul acţiunii mele.

— Ei bine, astă scară vom ajunge în portul Papua. Unde vei putea să debarci.

După o oră, căpitanul Hayes apăru pe bord, complet reîntremat. El acceptă propunerea lui Percy Stuart de a rămâne mai departe pe bordul vasului guvernamental împreună cu Trade, până ce va intra din nou în posesia vaporului său «Mary Ann«.

Pe înserate, Percy Stuart debarcă în portul Papua şi se duse apoi la biroul şefului şcolii de misionari, un preot bătrân, căruia îi puse câteva întrebări.

Bătrânul dădu din cap.

— Josua Mall? Ah, da, aşa este, acum îmi amintesc de numele său, de care se leagă o poveste foarte ciudată!

Percy Stuart deveni mai atent. Iar preotul continuă:

— Acum doisprezece ani, l-am aşteptat pe preotul Josua Mall, care urma să-şi facă stagiul la şcoala noastră misionară. De altfel, de mic copil, el a fost elevul meu, înainte de a mă fi hotărât să vin aici, pentru a conduce această şcoală misionară. După plecarea mea din Anglia, am dispus ca, după terminarea studiilor sale, Josua Mall să-mi fie trimis la Papua. M-am bucurat din tot sufletul când am fost înştiinţat din Cooktown, că el a scăpat cu viaţă din naufragiul vaporului «Queen Emma«. Am aşteptat cu nerăbdare sosirea lui la Papua.

Când a sosit însă aici, am avut o decepţie. Omul care mi s-a prezentat purta sutană preoţească şi avea documentele lui Josua Mall, dar nu era Josua Mall. Nici n-a căutat să nege lucrul acesta, dar îşi pierduse memoria în noaptea naufragiului, aşa încât nici nu-şi cunoştea

numele său propriu. A fost foarte mulţumit când a putut să-şi scoată haina preoţească.

— Şi ce s-a întâmplat cu omul acesta?

— S-a retras în munţii din apropierea localităţii Moresby, unde duce o viata izolată. Se ocupă cu vânătoarea, iar odată pe an vine la Moresby, pentru a vinde blănurile animalelor, pe care le vânează în timpul anului. Apoi, se retrage din nou în munţi.

Percy tresări. Omul acesta trebuie să fie James Spencer! Probabil că, în noaptea naufragiului vasului, şi-a pierdut memoria, din cauza, momentelor de groază prin care a trecut. Desigur, apoi că asasinul lui mister Brown i-a furat hainele şi documentele, pentru a face ca toate bănuielile să cadă asupra lui. În învălmăşeala produsă pe bord, Spencer a îmbrăcat din greşeală hainele, preotului.

Cine mai ştie astăzi care e realitatea situaţiei?

Percy nu găsi niciun indigen, care să fie dispus să-l însoţească în interiorul insulei, spre munţii Moresby. De aceia, plecă singur la drum, După un marş foarte anevoios de trei zile şi trei nopţi prin păduri dese şi întunecoase, el ajunse la poalele munţilor Moresby. Aici, Percy fu informat că vânătorul necunoscut se află prin apropiere. După un scurt popas în localitatea Moresby, el porni din nou la drum.

În cele din urmă, ajunse pe un platou din umplerea crestei munţilor. Acolo, dădu de o colibă, construită lângă un copac.

Cum se făcuse seară, Percy se hotărî să înnopteze aici, sperând că adăpostul rudimentar de lângă copac ar putea fi a lui James Spencer.

Pe la miezul nopţii, Percy fu trezit din somn de un strigăt puternic. Deschizând ochii, el se văzu în faţa unui om cu părul sălbatic şi ai cărui ochi străluceau ca ai unui animal sălbatic.

Percy îşi duse mâna la revolver şi întrebă:

— Cine eşti d-ta?

— Jim, vânătorul!

Percy scoase un strigăt de triumf şi se apropie de Jim, ai cărui ochi albaştri aveau acum o sclipire de inteligenţă. Percy îi puse mâna pe umăr şi-i spuse prietenos:

— James Spencer, cel de-al doilea fiu al lordului Throncrost, nu mă recunoşti? Eu sunt Percy Stuart!

Vânătorul scoase un ţipăt, iar apoi căzu leşinat la pământ.

Percy-şi scoase din rucsacul său o sticlă de coniac şi turnă câteva picături în gura vânătorului. După câteva clipe acesta îşi reveni în simţiri.

Emoţia făcuse pe James Spencer să-şi recâştige memoria. Încetul cu încetul, Percy reuşi să-l facă să-şi amintească de timpurile în care fuseseră colegi de studii. Îi aminti apoi de naufragiul vaporului şi-i povesti cum fusese salvat.

În zorii zilei, el se întoarseră la Moresby, iar de aici în portul Cooktown, unde aflară că vaporul «Mary Ann«, care fusese salvat din mâinile piraţilor malaiezi, intrase tocmai în port.

Percy telegrafie clubului Excentric că a găsit pe James Spencer. Imediat apoi, el primi din partea clubului:

Cea de 171-a însărcinare

Faimoasa piatră preţioasă «Ochiul lui Chavial« aparţine de drept marelui preot Dalai Lama din Tibet. Acum câteva generaţii, ea a fost forată şi se află acum în mâinile prinţului Radschuptan.

Excentric-Club.

---- VA URMA ----

Noul Excentric Club

Publicațiune periodică. Apare Sâmbătă.

Titlul primelor 170 de volume:

. . ortul Stephenson.
.4. Fantoma Galbănă.
.5. Furtul „Helenei"
.6. Corabia morții
97. Castelul indian
98. Tăietorul de lemne din Rio Gila
99. Prințesa dolarilor
100. Testamentul
101. Unde este căpitanul Birkwood?
102. Prizonierul eschimoșilor.
103. Tabloul lui Tinsoretto.
104. Vulturii din Sierra Nevada.
105. Securea (aur.
106. Lacul înghețat.
107. Copilul tribului.
108. Minunea.
109. Țara lui Robinson
110. Regina din Takuravă
111. Pușcăriașul din Noua-Taledonie.
112. În jungla australiană.
113. Sydney . a Welbourne cu bicicle.
114. Războiu iepurilor.
115. Insula Fericiților.
116. Ste: ua.
117. . . . . ana.
118. Sabia lui Napoleon.
119. Rebeliunea negrilor.
120. Spaima Congo-ului.
121. Secretul Catacombelor.
122. În țara Skipetarilor.
123. Studentul din Oxford.
124. Cerșetorul ort. .
125. Demascarea vanzătorului de fete.
126. Dragoste de țigan.
127. Cr.ma din grotă.
128. Un faliment de 10 milioane.
129. Conducto. ul trenului Orient-Expre:
130. Misterele Fortăreței.
1 . . ecretul Mumiei.
132. Secretul . . . .
133. Sub străzile New-York . . .
134. Schimb . latal.
135. Seru. .
136. Misterul Moartei.
137. Călugării din Lincoln.
138. Crima în Film.
139. Moartea lui Vanderstyil.
140. Crima din ziua Independenței.
141. Dispariția doctorului Jekyll.
142. Perlele.
143. Falsificatorii . . . . ncrete.
144. Casa Groazei.
145. Misterul Fântânei.
146. Secretul tavernei (e Opium.
147. Mesagiul din Martie, partea I-a.
148. Mesagiul din Martie, partea II-a.
149. Omul . u ochii de pisică.
150. O escrocherie . . . .
151. Enigma Vilei Hale.
152. Bancnota No. 333444.
153. Clubul Cocoșaților.
154. Moartea indiană.
155. Rolul dublu.
156. Loja misterioasă.
157. Mortul din Automobil.
158. Safirul Milionarei.
159. Un pariu pe viața și pe moarte.
160. Tabachera de aur.
161. Otrava Uitării.
162. Lumina Albastră.
163. Consuela.
164. Impușcături prin fereastră.
165. Un hoț modest.
166. Descoperirea doctorului Patterson.
167. Fiulpierdut.
168. Dispărut în Siberia.
169. Hoții de perle
170. Moștenitorul . e Milioane dispărut

Noui volume în pregătire!

Editura „Excentric Club", Cernăuți. Căsuța Poștală . . .
Aprobat deServ. Cenz. al Pref. jud. Cernăuți 18-5 1934.